

En skogsexkursion invid Eskola-banan.

Av forstmästare *Hugo Roos*.

Banans byggnad vidtog år 1920. Sedan har den årligen förlängts, så att den nu torde hava en längd av c:a 40 klm. Initiativet till banans byggande utgick från de år 1919 nyanställda ledande männen inom Forststyrelsen. Banbyggnaden torde hittills ha dragit en kostnad av 15—20 miljoner mark.

Banan går genom kronoparkerna i Sievi och Toholampi socknar och på 3—7 kms avstånd från Vääräjoki och Lestijoki upprensade flottleder. Det avverkade virket har längs den smalspåriga banan släpats till Eskola station på Uleåborgska stambanan och därifrån vidare efter omlastning, stocken till respektive sågar och propsen och pappersveden till Yxpila hamn. Ved, sliprar och stolpar m. m. har åt statsjärn-ävgarna utlevererats på Eskola station.

Skogarna på ömse sidor av banan utgöras dels av 80-årig blandskog av tall och gran, dels av rena björkskogar. Vid deras avverkning har ett målmedvetet arbete utförts. Avverkningsmetoden har överhuvud varit trakthygge, mest i form av kulishyggen, med kvarlämnande av tall såsom fröträd. Den naturliga föryngringen har givit otillfredsställande resultat, varför rutsädd på en del moar ställvis blivit utförd.

Under exkursionen iakttoogs, att genom sådd uppdragna, 4—5-åriga tallplantor efter frö från Kuhmoniemi revir i stor myckenhet voro angripna av svampsjukdomar (*Phacidium infastans* och *Lophodermium pinastri*).

Banan, belägen på vattendelaren, går till största delen över stora, öppna sphagnummossar. Dessa ha för banans behov blivit avdikade och en del av dem ytterligare dikade i hundra meter breda tegar. Dessa sistnämnda ha våren 1927 på skare med bredsädd blivit besådda med tallfrö och senare på våren på försök i rutsädd med samma slags frö. Plantor, uppkomna efter vardera sågningssättet, voro synliga, men voro de på rutorna uppkomna längre och kraftigare. Men om rutorna placerats på en mosstuva, hade alla där uppkomna plantor som 2-åriga förtorkat.

Revirförvaltaren hade med stort tillmötesgående och enastående beredvillighet berett exkurrenterna tillfälle att på den långa bansträckningen taga del av resultaten av de avverkningsmetoder, som tillämpats vid skogarnas behandling och föryngringarna av desamma. För allt detta, samt för hans stora gästfrihet frambära exkurrenterna sitt vördsamma tack.